

Premijera / Verdijeva opera 'Macbeth' na pozornici splitskog HNK

Raskošna slika legla lopovluka

Petar Selem splitski je redatelj za sva vremena, ali Macbeth i Lady Macbeth nisu bili impresivni

●BRANIMIR POFUK

U splitskom se HNK preksinoć sjatilo mnoštvo novinara i televizijskih kamera uperenih u kulore, u očekivanju dolaska Vladimira Šeksa i Ive Sanadera, nadajući se možda i dolasku premijerke. Ipak, sve je ostalo "samo" na najvišoj državničkoj razini, premda je za splitsko, kao i bilo koje drugo hrvatsko kazalište, velika čast da mu na premijeru stignu ne jedan, nego čak dva predsjednika.

Josipović je, naime, na kraju svog trećeg splitskog radnog dana u kazalište poveo svoga gosta, makedonskog predsjednika Ivanova.

Efektna scenografija

Gradonačelnika Keruma nije bilo. Ali je zato na prvoj ovosezonskoj splitskoj opernoj premijeri itekako bila vidljiva njegova izdašna potpora v. d. intendantu Dušku Mucalu i čitavoj njegovoj v. d. direktorskoj ekipi. Nakon raskošnog otvorenja sezone s baletnom produkcijom "Giselle", dogodilo se i prvo u povijesti splitsko uprizorenje Verdijeva "Macbetha".

Uz predstavu ide i vrlo opsežno, za naše prilike i luksuzno izdanje programske knjižice s čitavim libretom na talijanskom i hrvatskom i poštenim biografijama svih solista. Scenu je u svom prepoznatljivom stilu izgradio Ivo Knezović, dočaravši impresivnu dubinu prostora te pokretnim hladnim metalnim stupovima i nadsvodem stvorivši stilizirani ambijent tjeskobe i gotovo mehaničke krvave borbe za vlast. Ubilački stroj pokreću vještija proročanstva posijana na plodno tlo Macbethova vlastohleplja i bolesnih ambicija njegove krvave Lady.

Krajnji rezultat za rodnu grudu takvih likova, u operi

Škotsku, a u povijesti i sadašnjosti bilo koje kraljevstvo ili državu, nedvosmisleno je opjevan zadnjim zbornim stihom drugog čina: "Leglo samih lopova postade zemlja ta!".

Selem za sva vremena

U Splitu se sve mijenja i prolazi, ali Petar Selem ostaje režiser za sva vremena. U zgusnutom Verdijevom koncentratu Shakespeareove drame, Selem je, što mu i inače bolje leži, dobro baratao odličnim splitskim zborom, dok se razrada pojedinačnih likova doimala grubom i krutom. Doduše, krivicu za to možda i većim dijelom snosi tumač naslovnog lika, ruski bariton velikog iskustva i ugleda Jurij Nečajev koji je mnogo više imponirao glasom nego poja-

Najveće ovacije dobio je izvrsni Domagoj Dorotić kao Macduff

vom i pokretom, debitirajući u zahtjevnoj ulozi, baš kao i njegova partnerica, grčka sopranistica Sofia Mitropoulos. O dojmivosti njihove izvedbe najbolje govori to što je najveće ovacije na otvorenoj sceni, sasvim zaslužno, dobio je izvrsni Domagoj Dorotić kao Macduff kada je tek u četvrtom činu zapjevao prvu veliku tenorsku ariju ove opere.

Sretan završetak

V. d. operni direktor i operni prvak Ivica Čikeš pjevački je slavno poginuo već na početku drugog čina kao Duncan, a odličan je posao i ovaj put, osobito sa sablasnim vješticičjim vrzinim kolom, odradila kostimografkinja Dora Argento, baš kao i majstor svjetla Zoran Mišanović.

Sve u svemu, bilo je to uspješno uprizorenje jedne od rijetkih tragedija u kojima, kako je znakovito primijetio i predsjednik Josipović, likvidacija glavnog lika označava sretan završetak. ●